

POSOUZENÍ DISERTAČNÍ PRÁCE
MINIMALIZACE RIZIKA INOVAČNÍCH PRTOCES“

Autor : Ing Jan Žahour

Aktuálnost disertační práce

Zvolené téma disertanta je nesporně aktuální. Chápeme-li inovaci jako změnu současného stavu managementu, pak každá změna je v podobě rozhodnutí spojena s rizikem, které vždy komplikuje dosavadní styl a obsah praxe. Jelikož žijeme v době, ve které se projevuje retardace inovací do teorie a praxe managementu a potřebné změny řešíme dílčím způsobem, pak se s rizikem častěji setkáváme. V tom spočívá aktuálnost disertační práce, která upozorňuje, že se manažeři obávají rizika a prohlubují nežádoucími metodami překonávanou rutinu. Ta se týká jak manažerské, tak i výkonné praxe.

Autor rozdělil disertační práci do 9 kapitol (včetně rozsáhlého seznamu použité literatury), které na sebe logicky navazují. Celkový rozsah disertace je 128 stran, které doplnil 23 obrázky a 8 tabulkami.

Problematika řešeného problému

Jak již bylo výše uvedenou vývoj vědeckých i technických disciplín nabývá stále na dynamice a to je jistě jeden z důvodů časté diskuse o významu inovací a o komplikacích spojených s jejich zaváděním do života. Víme, že s kladnými inovacemi se setkáváme především u velkých korporací a veřejné správy, avšak někdy máme problémy s hodnocením jejich etického přínosu. Na druhé straně podniky střední a malé věnují svůj čas především zajišťování zakázek a problémy trhu často inovacemi neřeší, protože se bojí rizika s jejich uplatňováním. O tom se autor na počátku své práce zmiňuje.

Shromáždil názory řady klasiků inovační teorie, jak na obsah, tak i na členění a definování a realizování inovací. Inovační teorii nespojuje s etikou. Inovace proto mohou být záporné, protože sice mohou přinést momentální zisk, avšak nejsou spojeny se žádoucím strategickým vývojem organizace. O tom nás přesvědčují současná manažerská rozhodnutí, která nerespektují legislativu, anebo legislativa, která nerespektuje etiku. Riziko uplatňování inovací spočívá i v tom, že při jejich projektování se často vychází toliko z měřitelných hodnot řízených jevů. Nerespektování neměřitelných hodnot, tedy uplatňování nekomplexních inovací snižuje kvalitu inovačního procesu a zvyšuje rizika rozhodování.

Stejně tak uplatňujeme-li dílčí inovace a neřešíme situaci komplexně na základě pravidel inovačního procesu.

Hodnocení disertační práce

Řešení problematiky rizika a jeho minimalizace v rámci inovačního procesu, je složitá záležitost, protože praxe se dopouští stejných chyb jako autor této práce. Totiž zůstává na povrchu teorie a neuvědomuje si, že management řízených objektů je vlastně řízení jejich inovačních procesů. Inovační procesy mají svá pravidla, která když se nedodržují, snižují výsledky manažerských aktivit a mohou přinášet i záporný efekt.

Tím že inovace považujeme za změnu současného stavu, je jejich prosazování do praxe vždy spojeno s rizikem. Inovace vznikají na základě invence. K jejich transformaci na inovace a ke snižování rizika s jejich uplatněním přispívá exaktní analýza současného stavu, jeho hloubky a rozsahu všech souvislostí uvnitř i vně organizace. To souvisí s autorovou hypotézou č. 4 (str.37).

Disertační práce je přínosná již v tom, že zvolené téma v řešených souvislostech autor prezentuje a konkretizuje a vytváří prostor pro pokračování na jeho dalším řešení. V praxi se dlouhodobě často setkáváme s nekomplexností, nedůsledností a nečasným uplatňováním dílčích inovací. Význam a náročnost inovační teorie a její logické spojení s rizikem autor ve své práci dokládá a správně ji považuje za aktuální problém, který by přispěl k překonání současných problémů s ekonomickou recesí, nejenom u nás.

Doporučuji disertační práci k obhajobě.

Otázky do diskuse :

1. Jaká pravidla by měl manažér dodržovat, aby inovační proces vytvářel předpoklad pro efektivnost?
2. Jaký požadavek jste kladl na volbu respondentů vašeho šetření a jak byl splněn ?

Doc Ing Zdenek Dytrt, CSc

2. srpna 2013